

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.03.1977, sp. zn. 11 Tz 9/77, ECLI:CZ:NS:1977:11.TZ.9.1977.1

Číslo: 25/1978

Právní věta: Není-li na obsílce k jednání, ke kterému je třeba podle předpisů trestního řádu obviněného předvolat, uveden přesný čas (den i hodina) jednání, nejde o předvolání podle předpisů trestního řádu a obviněnému proto nezačíná běžet lhůta k přípravě. V takovém případě nelze konat jednání v nepřítomnosti obviněného.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.03.1977

Spisová značka: 11 Tz 9/77

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Předvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 223

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 25/1978 sb. rozh.

Není-li na obsílce k jednání, ke kterému je třeba podle předpisů trestního řádu obviněného předvolat, uveden přesný čas (den i hodina) jednání, nejde o předvolání podle předpisů trestního řádu a obviněnému proto nezačíná běžet lhůta k přípravě. V takovém případě nelze konat jednání v nepřítomnosti obviněného.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR z 10. 3. 1977 sp. zn. [11 Tz 9/77.](#))

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení městského soudu v Praze ze dne 14. července 1976 sp. zn. 3 To 225/76, jímž bylo zamítnuto odvolání obviněného Z. V. proti rozsudku obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. dubna 1976 sp. zn. 1 T 36/76 a městskému soudu v Praze přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. dubna 1976 sp. zn. 1 T 36/76 byl obviněný Z. V. uznán vinným trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zák. a podle § 248 odst. 1 tr. zák.

mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku ve druhé nápravně výchovné skupině.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. července 1976 sp. zn. 3 To 225/76 odvolání obviněného Z. V. podle § 256 tr. ř. zamítl.

Generální prokurátor ČSR podal proti usnesení městského soudu v Praze stížnost pro porušení zákona, kterou odůvodnil tím, že obviněný byl vadně a v rozporu s ustanovením § 233 tr. ř. předvolán k veřejnému zasedání, ve kterém bylo rozhodováno o jeho odvolání. Tiskopis o konání veřejného zasedání, který byl soudem obviněnému doručen, nebyl řádně vyplněn. Na předvolání nebyl uveden čas konání veřejného zasedání. Jestliže obviněnému bylo doručeno nesprávné a neúplné předvolání k veřejnému zasedání, bylo podstatně zkráceno jeho právo na obhajobu. Lhůta podle § 233 odst. 2 tr. ř. nezačala obviněnému běžet. Proto bylo navrženo ve stížnosti pro porušení zákona, aby Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že usnesením městského soudu v Praze ze dne 14. července 1976 sp. zn. 3 To 225/76 byl porušen zákon v ustanovení § 233 odst. 1, 2 tr. ř., aby nezákonné rozhodnutí zrušil a současně zrušil další rozhodnutí na zrušení rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu a dále postupovat podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal na podkladě stížnosti pro porušení zákona správnost všech výroků napadaného rozhodnutí, jakož i řízení, jež mu předcházelo, a zjistil, že zákon porušen byl.

Veřejné zasedání je určeno k tomu, aby se v něm jednalo a rozhodovalo o důležitých otázkách, které se svou povahou i významem blíží otázkám zjišťování viny a ukládání trestu. Předseda senátu proto předvolává k veřejnému zasedání osoby, jejichž osobní účast při něm je nutná. Den veřejného zasedání stanoví předseda senátu tak, aby osobě, která k veřejnému zasedání dala svým návrhem podnět, osobě, která může být přímo dotčena rozhodnutím, obhájci nebo zmocněnci těchto osob, jakož i prokurátorovi zbývala od doručení předvolání k veřejnému zasedání nebo od vyrozumění o něm alespoň pětidenní lhůta k přípravě. Zkrácení této lhůty je možno jen se souhlasem toho, v jehož zájmu je lhůta dána. U ostatních osob, které se k veřejnému zasedání předvolávají nebo se o něm vyrozumívají, je třeba zachovat zpravidla třídní lhůtu.

Obviněný Z. V. podal proti rozsudku obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. dubna 1976 sp. zn. 1 T 36/76 odvolání. Trestní spis byl předložen městskému soudu s odvoláním obviněného. Jak vyplývá ze spisu, předseda senátu městského soudu nařídil veřejné zasedání na 14. července 1976 o 10.00 hod. do jednací síně č. 99 budovy městského soudu a současně nařídil předvolání obviněného Z. V. Obviněný Z. V. se k veřejnému zasedání nedostavil. Vzhledem k tomu, že odvolací soud měl k dispozici doklad o tom, že obviněný Z. V. předvolání k veřejnému zasedání obdržel 15. června 1976, bylo rozhodnuto projednat odvolání obviněného v jeho nepřítomnosti.

Dodatečně se zjistilo, že tiskopis, kterým byl obviněný předvolán k veřejnému zasedání se bude jednat o odvolání obviněného proti rozsudku obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. dubna 1976 sp. zn. 1 T 36/76, nebylo však uvedeno, kdy se veřejné zasedání bude konat, který den a hodinu. Z dokladu, který obviněný dodatečně předložil, je proto objektivně zjištěno, že obviněný byl podstatně zkrácen na svých právech obviněného, neboť nevěděl na kdy, na který den a kterou hodinu, předseda senátu stanovil veřejné zasedání, ve kterém se projedná jeho odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně. Obviněnému proto ani nezačala lhůta podle § 233 odst. 2 tr. ř.